

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Zachem v hlavním líčení konaném dne 23. února 2021 v Pelhřimově

takto:

Obžalovaný

Trvale bytem

je vinen, že

v období od měsíce ledna 2019 do měsíce února 2020 v [REDACTED] ani jinde, vyjma 2 000 Kč v dubnu 2019, 2 500 Kč v červenci 2019 a 2 000 Kč v listopadu 2019, neplatil výživné pro děti [REDACTED] v částce 1 000 Kč měsíčně a od března 2019 v částce 1 400 Kč měsíčně, [REDACTED] v částce 500 Kč měsíčně a od března 2019 v částce 1 000 Kč a [REDACTED] v částce 500 Kč měsíčně a od března 2019 v částce 800 Kč měsíčně, jak vyplývá z ust. § 910 zákona č. 89/2012 Sb. a bylo mu uloženo pravomocnými rozsudky Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 6Nc 231/2010-12 ze dne 17. 1. 2011, č.j. P 41/2011-52 ze dne 30. 11. 2011, č.j. P 41/2011-90 ze dne 16. 6. 2014 a č.j. 0P 41/2011-230 ze dne 28. 1. 2019, se splatností vždy do dvacátého dne v měsíci předem k rukám matky [REDACTED] když se nesnažil dostatečně aktivně sjednat si pracovní poměr či obstarat jiný vhodný zdroj příjmů k plnění výživného, nebyl ani evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, na výživném tak dluží celkem nejméně 35 900 Kč, přičemž k odvrácení stavu nouze vyživovaných osob v důsledku neplacení výživného musely být Úřadem práce ČR, kontaktní pracoviště Pelhřimov vypláceny příspěvky na živobytí a doplatky na bydlení,

tedy

neplnil z nedbalosti svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a vydal tímto činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

Podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání jednoho /1/ roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] se dopustil trestné činnosti v rozsahu a způsobem, jak je popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. V průběhu hlavního líčení obžalovaný prohlásil svoji vinu, když v souladu s ust. § 206c odst. 4 tr. řádu bylo toto prohlášení viny soudem přijato a bylo upuštěno od dokazování skutečností souvisejících s prokazováním spáchaného skutku a z něho vyplývající právní kvalifikace.

Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložen, soud přihlédl k míře škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost, jakož i k osobním poměrům [REDAKCE]. Obžalovanému polehčuje skutečnost, že uznal svoji vinu. Na straně druhé však obžalovanému přitěžuje zjištění, že je osobou v minulosti již vícekrát soudně trestanou, v poslední době i pro obdobnou trestnou činnost. Trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 21. 1. 2019, který dne 20. 3. 2019 nabyl právní moci. V této trestní věci sp.zn. 2 T 124/2018 byl odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Navíc je zcela zřejmé, že obžalovaný svoji vyživovací povinnost neplní ani v současné době. Nelze přehlédnout ani to, že při hlavním líčení konaném dne 11. listopadu 2020 obžalovaný uvedl, že je schopen, pokud mu toto bude umožněno, v průběhu několika měsíců dlužné výživné v celém rozsahu uhradit a za této situace mu bylo umožněno svůj závazek splnit s tím, že hlavní líčení bylo odročeno na den 23. 2. 2021 právě z důvodu toho, aby obžalovaný svoji povinnost splnil. Bylo však zjištěno, že [REDAKCE] neuhradil dlužné výživné, ale navíc neplní řádně i povinnost hradit výživné běžné a za této situace soud nemohl než uzavřít, že předchozí výchovné tresty obžalovanému uložené za obdobnou trestnou činnost se zcela minuly svým účinkem a je tedy nutno obžalovaného postihnout již trestem spojeným s omezením osobní svobody. Proto soud obžalovanému uložil podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, ovšem již jako trest nepodmíněný a pro výkon tohoto trestu jej zařadil v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 23. února 2021

Mgr. Jiří Zach, v.r.
samosoudce